

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 19. Ecclesia Sueciæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

rius fuisset ordinatus, impetrata etiam a Sacra Sede Institutionis hujus Confirmatione, in alia Diœcesi existeret, nam Hamburgum ultra Albim positum erat, adeoque in illa parte, quæ Episcopo Verdensi reddita fuerat. Ergo Decretum editum, quo ipse hanc partem reciperet, & aliam æqualem daret, consensitque Episcopus Verdensis. At consensus Metropolitanæ tunc obtineri non potuit, nempe Archiepiscopi Coloniensis, quod illa Sedes tunc vacans per decennium circiter Episcopum non habuerit.

§. XIX.

Ecclesia Suecicæ.

Interim in Ecclesia Sueciæ, ex quo Gausbertum Episcopum alio nomine Simonem Barbari inde expulerant, Presbyter non fuit. Post septennii intercapedinem, circa annum octingentesimum quinquagesimum secundum Ansharius illo misit Presbyterum Anachoretam nomine Ardgarium, ut solatium ferret Christianis ibidem in Fide perseverantibus, præsertim cuidam Viro Sancto nomine Herigario, qui Fideles nullo præsentem Presbytero confirmaverat, multaque mala a Barbaris perpeffus fuerat. Porro S. Viri Fidem Cælum editis miraculis remunerabatur. Quadam die Suecis Comitibus sua in aperto campo celebrantibus, suos

Sæculum IX.

A. C. 854.

n. 32.

vit. n. 25.

n. 26.

Hist. Eccles. Tom. XI.

Pp

suos

Sæculum IX.
A. C. 854.

n. 27.

suos laudantibus Deos, quibus sua opinione magna beneficia in acceptis referebant, & Herigario exprobrantibus, quod solus vanam Religionem sequeretur, dixit: *Eja! miraculis probemus, quanam Deorum potentior sit, vestrine, an meus? statim, ut videtis, nubes in pluvias solventur. Rogate Deos vestros, ut nulla aquæ gutta super vos cadat, & ego quoque a Domino meo Jesu Christo petam, ut non madescam.* Ergo illi ex una parte confident, & ipse cum uno servulo ex adversa. Ecce vero decidens maximus imber usque adeo Infidelium vestimenta penetravit, ut ex fluvio primum emeruisse viderentur. At in Herigarium & in puerum nec una cecidit guttula; quod Deorum cultoribus ingentis pudoris causa fuit. Factum aliquando ut Herigarius læso crure ingredi non valeret; amici decumbentem inviserunt, suadent aliqui, ut ad sanitatem recuperandam Diis sacrificaret, alii dicebant, valere non posse, qui nullum Deum coleret. Cum tandem hæc jurgia ultra ferre non posset, petiit in Ecclesiam deferri, & cunctis audientibus oravit in hunc modum: *Domine mi Jesu Christe! sana me hoc momento, ut cognoscant hi miseri homines, te esse solum Deum, & ad te convertantur.* Illico sanatus, nullius adminiculo ex Ecclesia recessit.

Qui-

Quidam Rex *Sueonum*, seu Suecorum, e suo Regno ejectus, Danis auxilium ferentibus, Bircam obsidebat. Jamque periculum urgebat, ne hostes superatis mœnibus urbem diriperent. Tunc vero civibus, quos mercatura prædivites fecerat, trepidantibus, & opem Deorum suorum implorantibus, Herigarius (hujus quippe Civitatis præfectus erat) indignans ait: *Quo usque Dæmonibus servietis, & pessima superstitione Rempublicam subvertetis? dona maxima Diis vestris obtulistis, plura vovistis; ubi vero auxilium?* His permoti cives salutem suam ipsius arbitrio committunt, & ejusdem secuti consilium, Jesu Christo promiserunt, jejunia se servaturos & largas daturos eleemosynas. Interim Rex urbem obsidens Danis ad consilium vocatis ait: *Plures intus Deos habent; est & Ecclesia Jesu Christi Sacra Deorum potentissimo. Consulamus Deos, an per fata vobis hanc urbem expugnare permittatur.* Danis consentientibus, ita enim mos gentis ferebat, ex certis indiciis omen ceperunt, se urbis neutiquam potituros. Ergo ipsis iter altera die capeffentibus Birca liberata est. Herigarius favente occasione usus cives hortabatur, ut Jesum Christum Deum colerent, & ubicunque versaretur, fidem intrepide prædicabat. Perseveravit ve-

Sæculum X.

A. C. 854.

c. 28. 29. 30.

Herigarius
in Suecia
Christianus.

n. 31.

Sæculum IX. ro usque in finem, & ad extrema dedu-
 A. C. 854. cto Presbyter Ardgarius adfuit, qui eum
 Viatico munivit.

n. 32.

Ardgarius Sacra Communionem quoque refecit sanctam quamdam foeminam nomine Frideburgim, præcipuum nascentis illius Ecclesiæ ornamentum. Hanc nulla unquam improborum perversitas a Fidei suæ rectitudine abstrahere potuit, dicere solitam: *Si malum est hominibus mentiri, quanto magis Deo? Dominus meus Iesus Christus omnipotens est. Ipse mihi, si in ejus Fide perseveravero, omnia quibus indigero, præstare poterit.* Cum provec̃ta ætate premererur, & nullus adesset in Suecia Sacerdos, morti jam proximam se credens, præcepit filia, ut curam haberet aliquantulæ portionis vini, quod in vasculo reservatum fuerat, & si quando sibi ultimum tempus instaret, de ipso vino, quia Sacrificium non habebat, quod sciebat esse Viaticum Christianorum, sibi in os distillaret. Hoc vinum tribus fere annis apud eam conservatum est, (*) & ex hoc exemplo liquet,

v. Mabill.
 præf. to. 3.
 Act. n. 75.

(*) Hic adjecit Mabillonius: *Hunc locum pro Viatico sub utraque specie notavi in præfatione Sæculi III. n. 75. Inde tamen non sequitur, semper & ubique Viaticum sub utraque specie ad moribundos fuisse delatum. Ceterum*

quet, Presbyteros adhuc illo tempore ^{Sæculum IX.}
Fidelibus Viaticum sub specie vini por- ^{A. C. 854.}
rexisse.

Porro Frideburgis, quia in sæculi re-
bus dives erat, & semper dandis eleemo-
synis intenta filia suæ injunxit, ut post
suum ex hac luce discessum cuncta, quæ
illius erant, in pauperes dispensaret. *Et*
quia hic, inquit, pauperes minus inve-
niuntur, venditis omnibus sume tecum ar-
gentum, & vade Dorstatum, ubi com-
plures Ecclesiæ sunt, & indigentium
multitudo. Filia quæ mater jusserat
strenue adimplevit, & Dorstati Religio-
sas foeminas invenit, quæ eam instruxe-
runt, quid cuique dispensare deberet.
Quadam die ad hospitium suum rediens,
saccum, in quo argentum fuerat, in quo-
dam loco vacuum posuit, & paulo post
iterum plenum, sicut ante erogatas elee-
mosynas fuerat, invenit. Tum adscitis
ad se feminis, quæ secum prius ierant,
coram illis pecunias computans, tan-
tum invenit quantum illo attulerat, ex-
ceptis quatuor denariis, quos ad coe-

Pp 3 men-

rum, istud Vinum a piissima femina Fridburge
conservatum, fuisse vinum commune & non
consecratum satis constare videtur ex eo, quod
tribus tantum annis dicatur asservatum, & per
annos septem nullus in Suecia Presbyter exti-
tisse legatur.

Sæculum IX. mendum vinum seque refocillandum ex-
A. C. 854. penderat. Prodigium ad Presbyteros
 quoque, quos melior fama commenda-
 bat, detulit, qui re comperta, *quia, in-*
quiebant, Matri tuæ obedivisti, hoc fide-
litatis tuæ præmium tibi Cælum confert.
Hoc jam signo quod Mater tua in Domi-
na salva sit firmiter crede, Et hoc mira-
culo admonita, tu quoque pro Christo tua
dare ne timueris.

Hæc miracula, si quæ alia, fide di-
 gna sunt, cum in vita S. Anscharii a S.
 Remberto ejus discipulo & Successore
 referantur. Deinde si affirmare licet, de-
 cuisse Deum non nunquam miracula e-
 dere, certe tunc oportuit, quando no-
 vellæ Ecclesiæ in fide confirmandæ erant.
 Ceterum Ardgarium Presbyterum ad
 id solum in Sueciam venisse videri po-
 tuit, ut hos duos Fideles in extrema lu-
 cta juvaret, nam post excessum Heriga-
 rii, amore solitariæ, quam antea duxe-
 rat, vitæ locum suum repetiit; sicque
 denuo Christiani inibi positi Sacerdotali
 sunt præsentia destituti.

¶.34.

§. XX.

Initia Ecclesiæ in Dania.

vit. n. 41.
v. Hens. 3.
Febr.

Anscharius Fidem in Daniam invehere
 conabatur, unde Horicum seu E-
 ricum, qui tunc solus monarchiam regni
 tenebat Danorum, frequentius adiens,
 mune-